

■ 14η Μαρτίου 1957

Ευαγόρας Παλληκαρίδης - Ἡρωας «Τίποτα ἄλλο...»* Δέν κλαῖμε, ἀλλὰ γιορτάζουμε

Γιορτάζουμε στις 14 Μαρτίου 2025 τὴν 87ῃ ἐπέτειο μνήμης καὶ τιμῆς τοῦ ἥρωα-μαθητῆ Ευαγόρα Παλληκαρίδη.

Τονίζω τὴν λέξη *γιορτάζουμε*, γιατί στὴν σημερινὴ ζούγκλα τῆς παγκοσμιοποίησης καὶ τῆς καθυπόταξης τῶν λαῶν, ὁ κάθε ἐλεύθερος ἄνθρωπος ἔχει ἀπόλυτη ἀνάγκη *θυσιαστηρίων*, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ ἀντλήσει δύναμη προκειμένου νὰ κρατηθεῖ ὄρθιος.

Ὁ νεαρὸς Ευαγόρας Παλληκαρίδης ἀπὸ τὸ χωριὸ Τσάδα τῆς Ἐπαρχίας Πάφου, σὲ ἡλικία μόλις 19 ἐτῶν, ἦταν ὁ τελευταῖος ἀγωνιστῆς τῆς κυπριακῆς ἐλευθερίας ποὺ κρεμάστηκε ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους δυνάστες. **Ὁ** βίος καὶ ἡ πολιτεία του ἀποτελεῖ παγκόσμιο φαινόμενο μαθητικῆς λεβεντιάς καὶ πνευματικῆς ὠρίμανσης ποὺ σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸν ποιητικὸ νεανικὸ λόγο καὶ τὸ ἀσυμβίβαστο ἀγωνιστικὸ του πνεῦμα, κατατάσσεται στὸ *πάνθεο τῆς ἀθανασίας*.

Γιατί, ὅπως ἔλεγε καὶ ὁ λόγιος τῆς ἐπαναστατικῆς περιόδου, **Κωστῆς Παλαμᾶς**, «*ὡς μεγαλοσύνη στοὺς λαοὺς δὲν μετρίεται μὲ τὸ στρέμμα, μὲ τῆς καρδιάς τὸ πύρωμα μετρίεται καὶ μὲ αἷμα*».

Στὰ 15 του χρόνια ἀψηφᾷ τὴν πάνοπλη ἀγγλικὴ ἀστυνομία, κατεβάζει ἀπὸ τὸ στάδιο τῆς Πάφου τὴν ἀποικιοκρατικὴ σημαία, ἐπιτυγχάνοντας ματαίωση τῶν ἐορτασμῶν γιὰ τὴν στέψη τῆς βασίλισσας, πράξη πρωτοφανῆς ποὺ δὲν ἀποτολμήθηκε σὲ καμία ἄλλη χώρα τῆς γηραιᾶς Αἰθιοπίας.

Μὲ τὴν δράση του ἀναδείχθηκε σὲ κορυφαία μορφή τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ μας ἀγῶνα. **Ὅ**ταν διακήρυττε μέσῳ τῶν ποιημάτων του ὅτι **«θὰ ᾿παιρνε τὸ μονοπάτι πὸν πάει στὴ λευτεριά»**, συνειδητοποιοῦσε, παρὰ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας του, πὼς **ἡ λευτεριά κερδίζεται μόνο μὲ αἷμα**.

Στὸ ἀποχαιρετιστήριο γράμμα του πρὸς τοὺς συμμαθητές του, λίγο πρὶν πάρει τὰ δύσβατα μονοπάτια τῆς λευτεριάς, τόνιζε ὅτι **«μπορεῖ καὶ νὰ μὴ τὸν ξαναδοῦν παρὰ μόνο νεκρό»**.

Αὐτὴ ἡ συνειδητὴ ἀντιμετώπιση τοῦ θανάτου στὰ χρόνια τῆς ἐφηβείας καὶ τῶν μύριων ὀνείρων, τὸν κατέστησαν παγκόσμια νεανικὴ μορφή καὶ πρότυπο τῶν λαῶν πὸν παλεύουν γιὰ ἐλευθερία καὶ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια.

Τὸ ἀπαράμιλλο θάρρος πὸν ἐπέδειξε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς δίκης-παρωδίας, ὅπου κατηγορήθηκε γιὰ κατοχὴ ὄπλου, εἶναι ἄξιο θαυμασμοῦ.

Ἡ ἀπάντησή του, ὅταν ρωτήθηκε, ἂν εἶχε ὁ,τιδήποτε νὰ πεῖ, γιὰ νὰ μὴ τοῦ ἐπιβληθεῖ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου, ἐνσαρκώθηκε σὲ παιάνα ἐλληνικῆς λεβεντιάς: **«Ἐ**έρω ὅτι θὰ μὲ κρεμάσετε. **Ὅ**τι ἔκαμα τὸ ἔκαμα ὡς Ἑλλην Κύπριος, ὁ ὁποῖος ζητεῖ τὴν ἐλευθερία του», παραπέμποντας στὸ **«Μολὼν Λαβὲ»** τοῦ Λεωνίδα.

Χρειάστηκαν ἑννέα δευτερόλεπτα ἀπὸ τὴν στιγμή πὸν ἄνοιξε ἡ ξύλινη καταπακτὴ, γιὰ νὰ ξεψυχήσει ὁ Βαγορῆς, στὸ σχοινὶ τῆς ἀγχόνης. **Π**ίσω του ὁμως ἄφησε μὲ τὴν ἥρωικὴ θυσία του παρακαταθήκη αἰῶνων.

* * *

Σήμερα πὸν ὁ νεοθωμανὸς Ἑρντογὰν μὲ τὴν βρώμικη συμπαιγνία τῆς πάλαι ποτὲ βρετανικῆς αὐτοκρατορίας θέλει νὰ καθυποτάξει ξανά τὴν Κύπρο καὶ τὴν Ἑλλάδα, τώρα πὸν δοκιμάζεται ἡ ἀντοχὴ τοῦ Ἑθνους, τώρα πὸν διακυβεύεται ἡ ὑπαρξὴ μας σὲ τούτη τὴν γῆ τὴν ποτισμένη μὲ τὸ αἷμα τῶν ἡρώων μας καὶ τὸν ἰδρῶτα τῶν προγόνων μας, ἡ θυσία τοῦ Βαγορῆ ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς ἄσβεστο φάρο στὸν ἀγῶνα γιὰ ἐλευθερία καὶ ἐθνικὴ δικαίωση.

Γι' αὐτό, κάθε 14η Μαρτίου δὲν κλαῖμε, ἀλλὰ γιορτάζουμε τὴν ἡμέρα τοῦ ἥρωα μαθητῆ πὸν κρατᾷ ζωντανὴ τὴν ἐλπίδα γιὰ ἓνα ἐλεύθερο καὶ ἀξιοπρεπὲς αὔριο.

□

(*) Ἑφημ. «Ὁ.Τ.», 2.533/7.3.2025 σελ. 5. • Τοῦ Ξενη Χ. Ξενοφῶντος, Δημοσιογράφου, προέδρου Ἰνστιτούτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ iep.org.cy • Ἐπιμέλ. ἡμετ.